

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL (Ponent)

Concepció BARON MORA

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, vint-i-set de setembre del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000199/2017 seguida pels presumptes delictes menors continuats de creació i utilització de document inautèntic.

Acusat: V. H. P. R., nascut el 12 de novembre de 1990 a Tijuana, Mèxic, fill de Francisco i de Beatriz, de nacionalitat mexicana, resident al Principat d'Andorra i sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat per la Lletrada Sra. Carole DAS.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLA.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

l'acusat V. H. P. R., nascut el 12 de novembre de 1990, de nacionalitat mexicana i sense antecedents penals, el mes d'agost de 2015 va fer venir al Principat vint-i-un joves jugadors de futbol de nacionalitat mexicana per jugar en un Club andorrà, ocupant-se el mateix acusat de gestionar la documentació necessària per tramitar llurs respectives autoritzacions d'immigració.

Els requisits per obtenir les autoritzacions de residència eren, a banda de l'original i còpia del passaport o document d'identitat, certificat d'antecedents penals, fotocòpia del contracte de lloguer, certificat d'estat civil, cobertura mèdica a Andorra del 100%, i document acreditatiu de la relació dels jugadors sol·licitants amb la Federació Andorrana de Futbol, un certificat bancari justificatiu de que disposaven de mitjans econòmics en una suma igual o superior al salari mínim mensual del Principat per cada mes d'estada. En aquest cas, la suma que havia d'acreditar cadascun dels sol·licitants era d'uns 10.000 euros.

Inicialment V. H. P. R. va aportar extracte dels respectius comptes corrents dels que el jugadors sol·licitants disposaven en bancs mexicans, però li fou comunicat pel Servei d'immigració que calia acreditar disposar de la quantitat de diners en una entitat del Principat, admetent també que fos una entitat bancària de La Seu d'Urgell.

Així, amb la finalitat d'acreditar que els jugadors sol·licitants disposaven de mitjans econòmics al Principat, l'acusat va presentar al Servei d'Immigració 19 documents, un per cadascun dels jugadors sol·licitants, del banc Mexicà BANORTE amb la menció *ORDEN DE PAGO ENVIADA AL EXTRANJERO* i on hi figurava com a ordenant cadascun dels jugadors, com a banc destinatari l'entitat CRÈDIT ANDORRÀ i com a beneficiar l'acusat, amb indicació del seu compte corrent a l'entitat bancària CRÈDIT ANDORRÀ, així com l'import que, suposadament, es transferia del compte corrent de l'ordenant al compte corrent de l'acusat, oscil·lant els imports entre els 10.118 euros i els 12.082, 91 euros. Tots els documents eren de la mateixa data, 15/08/15, i amb unes mateixes signatures del funcionari de la sucursal i també una signatura que apareixia sota la menció de l'ordenant, signatura que era idèntica en tots els documents malgrat era distinta la identitat de l'ordenant en cadascuna de les

19 ordres de pagament. Malgrat el seu contingut, els documents no obeïen a cap ordre de pagament ni transferència feta realment des dels comptes corrents dels sol·licitants al compte corrent de l'acusat V. H. P. R. a l'entitat bancària CRÈDIT ANDORRÀ.

Aquests 19 documents foren confeccionats per persona que no ha estat encausada, a petició de l'acusat, i a partir de l'escaneig d'un document original d'una transferència en que l'acusat era beneficiari, feta en data 15 d'agost de 2015, en el que es varen substituir els noms de l'ordenant, la quantitat de diners que es transferia i el compte de càrrec.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius dels delictes menors continuats de creació i ús de document inautèntic, tipificats a l'article 435.1 i 2 del Codi Penal, dels que estimava responsable penalment en concepte d'autor l'acusat V. H. P. R., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demanava imposar a l'acusat la pena de divuit (18) mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, així com el pagament de les despeses processals causades.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà que el seu defensat no havia creat cap document fals o inautèntic, ni tampoc alterat, modificat ni manipulat cap document ja existent, no constant en autes cap prova al respecte, ben al contrari, els documents pretesament falsos els li varen enviar per correu electrònic, havent-se limitat l'acusat a imprimir els documents i lliurar-los al Servei d'Immigració, amb la sola intenció i finalitat d'acreditar el contravalor a euros del saldo en pesos mexicans dels comptes dels jugadors, per tant, els fets no eren constitutius de cap d'il·lícit penal, procedint l'absolució de V. H. P. R. dels delictes menors dels quals venia acusat .

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen un delictes menor continuat de creació de document inautèntic, de l'article 435.1 en relació amb l'article 59 del Codi Penal, tota vegada que la prova practicada acredita plenament que els 19 documents del banc Mexicà BANORTE amb la menció *ORDEN DE PAGO ENVIADA AL EXTRANJERO* que l'acusat va presentar al Servei d'Immigració, per acreditar que els jugadors sol·licitants disposaven de mitjans econòmics al Principat, no eren autèntics sinó que havien estat confeccionats a partir de l'escaneig d'un document original de transferència de data 15 d'agost de 2015, substituint els noms de l'ordenant, la quantitat de diners que es transferia i el compte de càrrec, de manera que els 19 documents no obeïen a cap ordre de pagament ni transferència feta realment des dels comptes corrents dels sol·licitants al compte corrent de l'acusat V. H. P. R. a l'entitat bancària CRÈDIT ANDORRÀ.

Tots i que els 19 documents no són documents originals sinó còpies escanejades, essent el bé jurídic protegit en els delictes de falsedat de documents la bona fe en el tràfic jurídic, com sigui que avui en dia una gran part dels documents que són objecte del tràfic jurídic són documents obtinguts i tramesos via telemàtica, la protecció penal també ha d'abastar a aquest tipus de documents, en tant que amb ells es vol donar aparença de legalitat a les operacions fetes telemàticament.

La falsedat dels documents resulta de les manifestacions del mateix acusat V. H. P. R. qui, a la Batllia i en relació a aquests 19 documents, reconegué que no hi hagué cap transferència real de BANORTE, així com de les manifestacions dels jugadors, doncs J. G. F. M., A. G. R. C., D. A. N. Q., J. M. R., R. S. R., A. D. J. A. A., I. E. T. O., C. D. G., J. J. J. B., E. H. V., Y. A. R. Q., L. F. U. V., F. R. R., J. G. R. P., H. A. M. O., Y. S. R. G. i P. A. P. C., al Servei de Policia tenen declarat no haver vist mai aquest document quan se'ls mostrà al Servei de Policia, no haver efectuat aquest document ni realitzat transferència, no ser seva la signatura que consta al document com a

ordenant, no haver enviar aquests diners ni haver aportat el document. I un d'ells, A. A. C., a l'acte del judici oral també va manifestar que cap de les firmes que figuren al document era seva i que ell no va manar de fer cap transferència.

L'acusat sempre ha mantingut la versió de que sols es tractava d'una simulació del valor en euros dels respectius saldos en pesos mexicans dels jugadors als seus bancs de Mèxic, que es tractava de justificar el contravalor i que la funcionaria del Servei d'Immigració li va dir que no passava res si eren simulacions. Però aquesta versió de l'acusat queda desvirtuada per la mateixa configuració dels documents on, sota les mencions de *BANORTE Banco Mercantil del Norte, S.A.* i *ORDEN DE PAGO ENVIADA AL EXTRANJERO*, el document té tota l'aparença d'una transferència amb les indicacions de la identitat i signatura de l'ordenant, import i identitat del beneficiari i del compte corrent destí de la transferència. I també queda desvirtuada per les manifestacions de la funcionària coordinadora del Servei al Públic del Departament d'Immigració del Ministeri d'Interior que comparegué al judici oral, R. M. C. M., i que a la Batllia, preguntada respecte els documents anomenats simulacres, manifestà que desconeixia de què es tractava, que no recordava haver parlat amb en V. H. P. R. de l'entitat bancària BANORTE i que desconeixia a què es feia referència amb els documents anomenats simulacres.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat V. H. P. R. és penalment responsable en concepte d'autor del delicte menor continuat de creació de document inautèntic, de l'article 435.1 del Codi Penal de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

La defensa de l'acusat al·lega que el seu defensat no havia creat cap document fals o inautèntic, ni tampoc alterat, modificat ni manipulat cap document ja existent. Però, l'acusat té reconegut que ell demanà a K. J. de confeccionar els 19 documents, que K. J. era la seva parella sentimental i que l'ajudava en l'obtenció i preparació de la documentació necessària per fer els tràmits, i a la Batllia l'acusat declarà que en una ocasió ell va efectuar una

transferència a través de BANORTE, en la que l'ordenant era K. J. i ell n'era el beneficiari, i que és a partir d'aquest document que K. J. va confeccionar els 19 documents de BANORTE, que K. J. li va enviar per correu electrònic, havent-se limitat l'acusat a imprimir els documents i lliurar-los al Servei d'Immigració.

Si bé l'acusat no fou qui materialment va confeccionar els 19 documents, com sigui que fou l'acusat qui va instar a K. J. a confeccionar-los amb al finalitat de presentar-los prop del Servei d'Immigració, hi ha lloc a considerar-lo autor de la falsificació com a inductor.

Ja té declarat aquest Tribunal que la creació del document inautèntic, sigui per autoria material sigui per inducció, absorbeix el posterior ús del document per propi autor, doncs la falsificació es fa amb la finalitat d'introducció al tràfic (sentències del Tribunal de Corts de 12/10/2017, causa núm. 6000134/2016, i de 23/5/2018, Causa núm. 6000222/2016), per la qual cosa s'escau absoldre a l'acusat del delictes menor continuat d'ús de document inautèntic de l'article 435.2 del Codi penal.

CONSIDERANT TERCER. En atenció a la no concurrència en l'acusat de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal i de conformitat amb el disposat de l'article 56 del Codi Penal, el Tribunal imposa a l'acusat la pena d'un any de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

CONSIDERANT QUART. No hi ha lloc a exigir responsabilitat civil.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades i, de conformitat amb l'article 70 del Codi Penal, s'escau ordenar el comís dels documents falsificats que consten intervinguts, essent els instruments del delictes, per procedir a la seva destrucció.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà

D E C I D I M :

Condemnar l'acusat V. H. P. R. com a responsable penalment en concepte d'autor del delicte menor continuat de creació de document inautèntic a la pena d'UN ANY DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i al pagament de les despeses processals causades, absolent-lo del delicte menor continuat d'ús de document inautèntic.

El comís dels documents falsificats que consten intervinguts, havent-se de procedir a la seva destrucció.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.